

[Korneliusen]

gymnasium med langt flere grene end det nuværende gymnasium. Rent praktisk vil det vanskeliggøre planlægningen af undervisningen på de mindre gymnasier, føre til flere mellemtimer og gøre skoledagen betydelig længere.

Arbejdsbyrden for eleverne bliver udvidet betydeligt, hvilket gør det vanskeligere at leve op til gymnasiets krav for elever fra et ikke-bogligt miljø, og den samlede ugentlige arbejdstid for eleverne vil stige voldsomt.

Bindingerne på fagkombinationerne gør gymnasiet sværere og mindre egnet til at hjælpe piger over i de naturvidenskabelige fag. Hvor sommerforliget brød det skarpe skel mellem den matematiske og den sproglige linje ned, fjerner vinterforliget dem igen fra hinanden. Hvor sommerforliget gjorde samfundsfag med arbejdsmarkedskundskab obligatorisk i 1. g, lægger vinterforliget blot disse timer ind i den almindelige historieundervisning. Hvor sommerforliget ville styrke elevdemokratiet, er dette punkt gledet ud af vinterforliget, og hvor sommerforliget fastlagde en række principper for arbejdsbyrde og overgang mellem folkeskole og gymnasiet, er disse principper nu gledet ud.

Socialdemokratiet står ved det forlig, vi havde med regeringspartierne i sommeren 1986. Undervisningsministeren kan dermed vælge det brede forlig og fastholde traditionen for brede kompromiser på uddannelsesområdet og skabe ro om gymnasiet.

Omvendt kan vi sige klart, at vi ikke kan støtte det foreliggende lovforslag, og vi vil stemme imod ved tredjebehandlingen her i salen.

Tillad mig for en gangs skyld at citere undervisningsministeren for en klog og meget humoristisk bemærkning: »Hvad skal man gøre, når man har været forelsket i to piger og pludselig befinder sig i en situation, hvor man er blevet gravid med den ene?« Alvorligt nok, hr. undervisningsminister, men så er det vel også for meget forlangt, at den svegne skal stå gudmor ved barnets dåb.

Vælger regeringen det smalle forlig med de Radikale, har den gjort uddannelsesområdet til konfrontationsområde og gymnasiet til politisk kastebold. Socialdemokratiet vil derfor ikke længere føle sig bundet af traditionen om, at ændringer i gymnasiet kræver brede forlig, men vil hurtigst muligt søge

gymnasiet ændret i overensstemmelse med vores fremlagte gymnasiepolitiske program.

Eva Møller (KF):

For Det Konservative Folkeparti har det altid været af afgørende betydning, at vort uddannelsessystem er så godt, så alsidigt og så nutidigt som muligt, da Danmark kun har få råstoffer og vi derfor i alt væsentligt skal leve af vor evne til at producere og til at udvikle nye produkter, hvilket selvsagt stiller store krav til uddannelsessystemet.

Den siddende regering har gennem en række justeringer af folkeskoleloven gjort denne mere tidssvarende. Vi har i øjeblikket et arbejde i gang med en revision af de videretregående teknikeruddannelser. Vi har justeret på en række højere uddannelser, og vi ved, at turen er ved at komme til de erhvervsfaglige uddannelser. I dag skal vi så se på en justering af gymnasiet.

Jeg kan allerede nu – i modsætning til den foregående taler og formodentlig uden at røbe nogen hemmeligheder – sige, at Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig det foreliggende lovforslag. Vi mener, at der i forhold til dagens gymnasium er tale om klare forbedringer.

To af de vigtigste fremgår umiddelbart af lovforslaget, idet det fastslås, at gymnasiets undervisning skal gives på to forskellige linjer, samt at undervisningen i valgfagene skal gives på to niveauer, højt niveau og mellemniveau, og at eleverne skal vælge mindst to fag på højt niveau. Herved har vi indskrænket nogle ministerbemyndigelser og samtidig fastslået, at der ikke skal findes basisår i den danske gymnasieskole, samt at undervisningen for den enkelte elev i mindst to fag skal gives på højt niveau, hvilket er en klar forbedring i forhold til dagens gymnasium.

Det er for os et fundamentalt krav til en gymnasieuddannelse, til en studentereksamen, at den skal være både studieforberedende og almindendannende. Når kravet om studieforberedelse fastholdes, selv om vi ved, at ikke alle unge med en studentereksamen i dag fortsætter i en længerevarende videregående uddannelse, hænger det sammen med, at en studentereksamen er den eneste uddannelse, der direkte sigter imod universiteter og højere læreanstalter, og denne indgangsvej